

Posudek vedoucího bakalářské práce na téma:

Autor bakalářské práce: Olga Konvalinková

Studijní obor: Pedagogika – Výtvarná výchova se zaměřením na vzdělávání (B PG-VV)

pedagogika – výtvarná výchova

Forma studia: prezenční, navazující magisterské

Vedoucí bakalářské práce: Mgr. A. Michal Sedlák

Konzultant: PhDr. Leonora Kitzbergerová Ph.D.

Oponent: MgA. Jan Pfeiffer

Olga Konvalinková vnímá ústřednost ne jako absolutní střed čehosi, ale plně si uvědomuje důležitost struktury a řádu určitého prostoru, v němž objekt hraje svou roli. Posлуhačka velmi usilovně a poctivě hledala způsob vyjádření jejího poznání, které učinila postupným a důkladným zkoumáním místa a teoretických pramenů. Olga měla hned od počátku chuť vytvořit objekt v prostoru, což určovalo její způsob nahlížení tématu a také možností, jak problém uchopit. V její práci je tedy akcentován prožitek, je cítit, že Olga Konvalinková potřebuje delší časové období k věcem dozrát. V textu je sice poněkud zjednodušujícím způsobem podán kontrast urbanizovaného a neurbanizovaného prostoru, kde příroda je a kde není, nicméně je jasné, že autorku nejvíce zajímá „volný“ přírodní element v rámci zastavěné krajiny. Tím směrem se také ubírá její uvažování o místu, které je jí blízké, protože v něm intenzivně a často pobývá. Nejdříve se pokouší zobrazit určitou anatomii studované lokality pomocí historického vhledu, přesto však je pro ni určující subjektivní vnímání jistého okamžiku pobytu na místě. Tím takzvaným „okamžikem“ je soustředění se na proměnu pozorovaného prostoru vlivem světla a stínu, změna atmosféry místa, když vstoupí do situace další člověk jako další aktér. Právě na straně 19 je vyjádřeno její upřímné kolísání ve smyslu touhy být sama uprostřed přírody a zároveň uvědomování si svého bytí jako součásti většího celku. Její teoretické i výtvarné uchopení není vždy prosté jistého naivismu, určité poznání či nalezení zajímavého jevu jako v případě třeba Světelné krajky by si zasloužilo velkoryseji rozvést, aby realizace více fungovala v kontextu s prostorem, ve kterém se nachází. Je ale jasné, že Jednotlivé intervence autorky jsou svým způsobem jakési formy zkoumání vlastního vyjádření vztahu k místu. Z hlediska formálního se v tomto smyslu nachází chyba na str. 22., kde posluchačka nejspíše omylem napsala „invence“ místo „intervence“.

Olga Konvalinková došla logicky k její finální výtvarné realizaci, která se materiálově liší od těch ostatních. Propojilo se v ní nejspíš uvažování o proměně prostoru v čase, pomyslné i skutečné hranice a světelnost v závislosti na čase. Tato intervence na rozdíl od předešlých „pracuje“ více s měřítkem prostoru.

V pedagogické části je velmi cenné, že autorka měla možnost si některé své vize odzkoušet v praxi a reflektovat je. Je důležité, že si uvědomuje chyby, kterých se dopustila.

Bakalářská práce Olgy Konvalinkové je jinak po formální stránce v pořádku.

Tuto práci doporučuji k obhajobě.

V Čelákovících dne 25. 8. 2015